

A dalt, una vista del mercat medieval. A baix, l'espectacle de foc de dissabte i una de les parades d'alimentació. / D.V.

Desajustos en tornar al passat

DANI VILÀ / Castelló d'Empúries
● Retornar a l'època medieval té certs entrebancs. Unes traves molt del nostre segle i especialment centrades a un invent com el cotxe. Pagar el peatge, si s'escull l'autopista, té de fet un tarannà que se circumscrigui molt als delmes i imposicions que els senyors feudals infligien als seus vassalls. Esperem que de moment pagant el tiquet n'hi hagi prou i que cap decret recuperi dels llibres d'història el dret de cuixa. El fet que l'autopista que connecta amb Europa terres gironines persisteixi amb dos carrils per cada sentit tampoc ens allunya tant dels camins per on comerciants, artesans i bandolers intentaven guanyar-se les garrofes —sobretot els últims— ara fa més de mil anys. L'aparcament tampoc és una fei-

na fàcil, en un esdeveniment que arrossega milers de ciutadans cada any. Malgrat això, tenint en compte que el certamen es diu *Terra de trobadors*, es tracta de localitzar el forat on encabir el vehicle. L'estol de cotxes arrencats als pàrquings es tradueix en una munió de gent als carrers més cèntrics de Castelló d'Empúries, tots abillats amb decoració d'època.

L'immens mercat medieval ofereix una àmplia possibilitat d'adquirir productes de tota mena i els ciutadans n'omplen tots els racons. De seguida, però, es comprova que la majoria de visitants no s'impregnen de l'esperit medieval que respira tota la vila comtal. A pocs metres un jove es queixa que no té cobertura al mòbil. No cal dir que a l'època que suposadament som,

l'única cobertura que hi havia era de melmelada o mantega, i encara era sobre pa. Més anacronismes: una noia vestida de *faraloes* es passeja pel mercat. Llàstima que siguem en una festa medieval, el dia de la Diada de Catalunya i no pas a la *Feria de Abril*. Com en èpoques pretèrites, els visitants es refugien a les ombres de les porxadetes, de la catedral i dels carrers estrets perquè el sol —aquest sí que és el mateix que fa mil anys— pica de valent, recordant que encara no fa gaires setmanes molts ens estèsàvem a la platja castigant la pell. El matí s'acaba i deixo enrere el mercat medieval, les tavernes i els grups musicals. Agafo el cotxe i en el camí de tornada comprovo que algun conductor segueix sent medieval.